

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.256 van 29 oktober 1997
in de zaak A. 69.131/X-6625.**

In zake : de n.v. VANPACHTEBEKE,
die woonplaats kiest bij,
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 275.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. VANPACHTEBEKE op 28 mei 1996 heeft ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het
besluit van 6 maart 1996 van de Vlaamse minister van
Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening,
houdende vernietiging, op beroep van de gemachtigde
ambtenaar, van de beslissing van 3 augustus 1995 van de
bestendige deputatie van de provincieraad van
Vlaams-Brabant waarbij haar de vergunning werd afgegeven
"tot het oprichten van een open loods" aan de Lenneke
Marélaan te Zaventem (Sint-Stevens-Woluwe) op een
perceel, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 212h, b en c
en 213;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 september 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat betreft de eerste voorwaarde, in het eerste onderdeel van het derde middel wordt aangevoerd wat volgt :

"Derde middel, genomen uit de schending van artikel 79 van de Wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zoals laatst gewijzigd bij Decreet van 13 juli 1994, (...) door-
dat, de minister met het bestreden besluit het beroep van de gemachtigde ambtenaar inwilligt en de gevraagde vergunning weigert omdat hij de afwijkingsregeling van artikel 79 van de Stedenbouwwet niet toepasselijk acht op grond van volgende overweging : 'Overwegende dat het besluit van 16 december 1994 (milieuvergunning), naar waar aanvrager refereert, getroffen werd onder meer om volgende reden : '...; dat alle activiteiten gebeuren in bestaande gebouwen en derhalve geen nieuwe impact hebben op de ruimtelijke draagkracht van het gebied; ...'; dat tijdens het onderzoek en meer in het bijzonder uit inlichtingen van het gemeentebestuur, gebleken is dat voor het bestaande gebouwencomplex niet alle noodzakelijke stedenbouwkundige vergunningen kunnen voorgelegd worden; dat verder is gebleken dat de oprichting van de loods niet kan beschouwd worden als een gevolg van enige in het kader van de milieuvergunning gestelde eis;', hoewel de algemene, sectorale en bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden de oprichting van de loods wel degelijk noodzakelijk, terwijl, eerste onderdeel, artikel 79 van de Stedenbouwwet een afwijking van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan voor zonevreemde bedrijfsgebouwen toestaat onder de drie volgende voorwaarden : dat de aanvraag de uitbreiding betreft van een bestaand vergund gebouw, dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectorale of bijzondere voorwaarden en dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, zodat, de minister met het bestreden besluit de in het middel aangehaalde voorschriften en beginselen schendt - en meer bepaald artikel 79 van de Stedenbouwwet - door de toepassing van artikel 79 van de Stedenbouwwet te weigeren, hoewel de toepassingsvoorwaarden vervuld zijn en zonder de niet-toepassing afdoende te motiveren,

(...)"

dat de verzoekende partij het onderdeel van het middel toelicht als volgt :

"(...)
De tweede voorwaarde is voldaan.

De uitbreiding moet het noodzakelijk gevolg zijn van overeenkomstig het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu.

In casu zijn deze voorwaarden te vinden in het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen en tevens in de milieuvergunning van 21 november 1991 voor de uitbating van het containerpark zelf.

De milieuvergunning van de bestendige deputatie van 21 november 1991 is de vergunning die werd afgeleverd voor de overslag en het sorteren van afvalstoffen met recuperatie van karton en papier, plastic, glas, metalen, steenpuin en hout. Na het uitsorteren worden de stoffen dan gebruikt om de ontginningsputten te dichten.

Deze activiteiten worden uitgevoerd in open lucht op een betonnen vloer met daaronder een folie. Nu het deze activiteiten zijn die verzoekende partij wil onderbrengen in de loods, dient alleszins rekening te worden gehouden met de milieuvoorwaarden die worden opgelegd in de milieuvergunning die deze activiteiten vergunt, hetzij de milieuvergunning van 21 november 1991.

Artikel 2 van de vergunning van 21 november 1991, stelt 'de hiernavolgende algemene exploitatievoorwaarden dienen stipt nageleefd te worden'.

Artikel 10 van hoofdstuk 3 'milieuaspecten' van deze algemene exploitatievoorwaarden stelt dan :

'Stof, gas, rook en hinderlijke geuren moeten worden bestreden met aangepaste middelen eigen aan een verantwoorde uitbating'.

Artikel 11, § 2 voegt daaraan toe :

'Het geluid inherent aan de uitbating mag zich zo mogelijk niet buiten de inrichting voortplanten. Het gemeten of geëvalueerd geluidsdrukniveau mag een normale burenlust niet overschrijden. De vereiste schikkingen hiertoe worden getroffen'.

Bij de inwerkingtreding van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen van 7 januari 1992 (Vlarem II), gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 7 januari 1992, wordt duidelijk wat met deze verplichtingen o.a. wordt bedoeld.

Naast een aantal voorwaarden ten aanzien van de opslag van de afvalstoffen in de containers (plaatsing op verharde vloer, afwateringssysteem, ...), gelden ook een aantal voorwaarden ten aanzien van afvalstoffen, die niet of niet dadelijk in de containers terecht komen. In artikel 192, § 5 van Vlarem II staat te lezen :

'§ 5. De afvalstoffen mogen niet buiten de daartoe overdekte opslagruimte opgeslagen

worden. De afvalstoffen moeten de dag van de aanvoer worden verwerkt en verwijderd'.

Derhalve diende verzoekende partij op 2 augustus 1993 een aanvraag in voor de overdekking van haar sorteeractiviteiten, teneinde te kunnen voldoen aan de milieuvoorwaarden opgelegd in de milieuvergunning van 21 november 1991 en in Vlarem II.

Na de vernietiging van Vlarem II door Uw Raad, werd in het zogenaamde Vlarem IIbis (Vlaams reglement houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne van 1 juni 1995, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 31 juli 1995) een zelfde voorwaarde opgenomen in afdeling 5.2.1. 'Algemene bepalingen' onder hoofdstuk 5.2. 'inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen'.

Artikel 5.2.1.7. bepaalt :

'§ 1. De afvalstoffen mogen niet buiten de daartoe bestemde behandelings- of opslagruimte worden opgeslagen ...'

De term behandelingsruimte wijst er op dat voor de behandeling van de afvalstoffen een speciaal voorziene ruimte dient te worden ingericht, naast de opslag van de gesorteerde of rechtstreeks aangevoerde afvalstoffen in de containers. Dit is wat verzoekende partij in casu juist wil organiseren.

Ook Vlarem IIbis legt dus voorwaarden op enerzijds voor de opslag van de afvalstoffen in containers (artikel 5.2.2.1.3.) en anderzijds voor de verwerking, sortering, e.d. van de afvalstoffen (voormeld artikel 5.2.1.7.).

De aanvraag voor de oprichting van de loods waarbinnen de behandeling van de aangevoerde afvalstoffen zal plaatsvinden, is derhalve het logisch gevolg van de voorwaarden van de milieuvergunning zelf, het nu vernietigde Vlarem II en van het Vlarem IIbis.

Daarbij komt dat de uitbating van verzoekende partij paalt aan een woonwijk en het U.C.L.-ziekenhuis. Aan de andere kant van de weg staan tevens meerdere appartementsgebouwen. Deze worden weliswaar afgeschermd door een hoog groenscherm, doch specifieke maatregelen met betrekking tot het voorkomen van lawaaihinder of stofhinder zijn noodzakelijk.

Artikel 5.2.1.4., § 1 Vlarem IIbis stelt immers :

'Bij het inrichten van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen dient ter bescherming van de plaats en de omgeving rekening te worden gehouden met de aanwezigheid in de omgeving van en de afstand tot : - woonwijken...'

Gezien bovenvermelde bepalingen, is de bouwvergunning voor de open loods wel degelijk een noodzakelijk gevolg van de voorgeschreven algemene, sectorale of bijzondere voorwaarden tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu overeenkomstig arti-

kel 79 van de Stedenbouwwet. Ook deze tweede voorwaarde is dus voldaan.
(...)"

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"(...)

Uit de milieuvergunning d.d. 21.11.1991 waarop verzoekende partij zich steunt, blijkt echter niet dat een bouw van een open loods noodzakelijk zou zijn, zoals deze waarvoor de aanvraag werd ingediend. Er blijkt dat verzoekende partij volgens die vergunning o.a. de geluidshinder moet beperkt houden, hetgeen nog niet impliceert dat de bouw van een loods noodzakelijk is.

Evenmin blijkt dit uit de door verzoekende partij aangehaalde reglementering van Vlare 2bis waaruit evenmin blijkt dat in huidig geval een overdekte open loods noodzakelijk is.

Verzoekende partij verwijst in haar uiteenzetting op p. 34 naar een noodzakelijke overdekking voor de 'behandeling' van afvalstoffen. Ook dit impliceert niet dat voor het sorteren de aangevraagde loods moet worden toegelaten.

Terecht en geenszins onredelijk kon de beslissende overheid dan ook overwegen 'dat verder is gebleken dat de oprichting van de loods niet kan beschouwd worden als een gevolg van enige in het kader van de milieuvergunning gestelde eis'.

(...)"

Overwegende dat het te bebouwen perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (kaartblad Zaventem 31/4) gelegen is in "agrarisches gebied"; dat het bestreden besluit vaststelt dat "de in de geplande loods voorziene activiteiten, in casu de uitoefening van sorteeractiviteiten en het stockeren van grond en hoogwaardige compost, strijden met de in het gewestplan vastgelegde bestemming"; dat het bestreden besluit dienvolgens onderzoekt of de aanvraag kan worden verleend met toepassing van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 43, § 2, van het decreet betreffende

de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, dat bepaalt dat mag worden afgeweken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan onder andere indien de aanvraag betrekking heeft op het uitbreiden van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw, met een gebouw of een vaste inrichting op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgescreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu; dat het bestreden besluit in dat verband stelt dat "is gebleken dat de oprichting van de loods niet kan worden beschouwd als een gevolg van enige in het kader van de milieuvergunning gestelde eis";

Overwegende dat de verzoekende partij in de huidige stand van de rechtspleging niet aannemelijk maakt dat het bestrijden van stof, gas, rook, geuren en geluid de oprichting van een open loods van 1.000 m² noodzakelijk zou maken; dat het verbod de afvalstoffen op te slaan op andere plaatsen dan in de ruimte daartoe bestemd, gesteld dat het als een voorwaarde kan worden beschouwd in de zin van voormeld artikel 79, op het eerste gezicht veeleer de hygiëne van de uitbating dan de kwaliteit van het leefmilieu lijkt te betreffen; dat tenslotte de bepaling dat bij het inrichten van de uitbating, de plaats en de omgeving moeten worden beschermd, op het eerste gezicht niet ertoe lijkt te strekken de kwaliteit van het leefmilieu te bevorderen; dat het onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat, wat betreft de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde, de verzoekende partij in de eerste plaats aanvoert dat "het bouwen van de loods een noodzakelijk gevolg (is) van de milieuvergunningsvoorwaarden die worden opgelegd in de milieuvergunning

van 21 november 1991, het nu vernietigde Vlarem II en van het Vlarem IIbis", aangezien "artikel 2 van de milieuvergunning (...) uitdrukkelijk (stelt) : 'de hiernavolgende algemene vergunningsvoorwaarden dienen stipt nageleefd te worden'", en "ook het Milieuvergunningsdecreet hierover geen enkele twijfel (laat) bestaan" nu "artikel 22 stelt : 'De exploitant van een inrichting is verplicht de exploitatievoorwaarden na te leven'"; dat de verzoekende partij daaraan toevoegt dat "in elk geval (...) los van de opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden (verzoekende partij) steeds (verplicht is) de nodige maatregelen te treffen 'om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en, om bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden'"; dat de verzoekende partij op grond hiervan stelt dat, wanneer zij "geen bouwvergunning kan bekomen en dus niet de gevraagde loods kan plaatsen, (zij) riskeert (...) dat de milieuvergunning d.d. 21 november 1991 wordt geschorst of wordt opgeheven" waardoor "verzoekende partij dan ook genoodzaakt (zal) zijn al zijn activiteiten te stoppen", vermits haar activiteiten "één geheel uit(maken)";

Overwegende dat hierboven is gebleken dat op het eerste gezicht geen voorwaarden de bouw van de loods noodzakelijk maken; dat derhalve op grond van de argumentatie van de verzoekende partij niet kan worden aangenomen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan; dat dan ook de stelling dat de dreiging bestaat dat de betrokken milieuvergunning door de bevoegde overheid kan worden geschorst of opgeheven omdat "de geldende vergunningsvoorwaarden niet worden nageleefd", niet dienstig is; dat tenslotte de verzoekende partij in gebreke blijft concreet aan te geven waarom de bouw van de betrokken loods noodzakelijk is om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen;

Overwegende dat niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals dit is bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig oktober 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	D. MOONS,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.